

La població de Sta. Eulàlia de 1365 a 1553

En alguna altra ocasió ja hem parlat del nombre dels nostres avantpassats i de les cases més antigues del poble. Ara només ens fixarem en els primers recomptes de població i sobretot en aquells on apareixen els noms de caps de casa i els seus oficis.

Els primers censos de població que es coneixen són els anomenats «fogatges», ja que no es comptaven persones sinó les cases o «focs». Aquests recomptes no es feien per a conèixer el nombre d'habitants o de cases de cada poble sinó per a saber sobre quantes famílies calia repartir els diferents impostos. Per aquesta raó els resultats que donen els fogatges no són massa fiables ja que tothom qui podia s'escapava de figurar-hi per evitar els tributs que venien al darrera.

A partir dels fogatges coneixem aproximadament el nombre d'habitants del poble, doncs multiplicant els focs per un índex aproximat de 5 persones per casa (aquest índex no és una cosa fixa i en el cas del Vallès probablement fou una mica superior) ens dona el total de població. Com es pot veure els resultats que provenen dels fogatges cal considerar-los tan sols com aproximats ja que són diverses causes les que impedeixen la seva exactitud.

El primer fogatge a Catalunya del que se'n té notícia és el de l'any 1365, després es realitzen els de 1376, 1378, 1497, 1515 i 1553. A partir del darrer no hi ha cap altra informació sobre la població general del Principat fins el segle XVIII en el que ja apareixen els censos pròpiament dits. Hi ha l'excepció del Bisbat de Vic on s'ha descobert un cens de l'any 1626 que sembla que s'havia d'haver fet a tots els altres bisbats però no se n'ha trobat res.

Segons aquests fogatges doncs, el nombre de cases o famílies de Sta. Eulàlia aniria de 39 (195 habitants approxi-

madament) l'any 1365 a 55 l'any 1553 (275 habitants). Entre aquestes dates es produeix a tot Catalunya una gran crisi demogràfica deguda a l'acció de la pesta que comença ja entorn de l'any 1333 («lo mal any primer» segons diuen els documents de l'època), la població no es referà fins entorn el segle XVI que serà quan es formaran les grans masies catalanes.

Així hem de pensar que la xifra de l'any 1365 reflecteix ja el descens de la població que per altra banda, se'ns fa ben evident doncs l'any 1376 hi han 36 focs, el 1378, 38 focs i el 1497, 26 focs, aquesta és la quantitat més baixa que es coneix. La recuperació, en general a la majoria de pobles de la nostra comarca, va començar a finals del mateix segle XV i així l'any 1515 ja ens trobem amb 34 focs, tot i que encara està per sota del nivell de mitjan segle XIV.

Pel que sembla, al llarg del segle XVI i bona part del XVII la població de Sta. Eulàlia va anar creixent. Un cop més hem de lamentar la desaparició de l'arxiu parroquial que faria possible concretar molt més aquestes observacions generals. Per això és imprescindible disposar dels llibres de naixements i defuncions d'aleshores que dissortadament no tenim.

De tots aquests fogatges els dos més interessants són el de 1497 i el de 1553. En el primer apareixen, cosa no habitual, els noms de tots els caps de casa, d'aquesta manera tenim la pista de les cases més antigues del poble, els noms són els següents: Feu, Sabater, Pallas, Falgar, Granada, Torres, Burguès, Maspons, Clot, Brustenga, Moli d'en Barbany, Trias, Lledó, Malorques, Ras, Vendrell, Caseta, Espons (Maspons), Cabot, Roure, Puig, Castellet, Camp, Bassa, Dalmau, Moret i Jaume Costeny que era el vicari.

Si tenim en compte que aquest fogat-